

sige, at det trods alt er bedre, at staten nu ikke længere skal finansiere de alternative familieformer, frem for at den skal finansiere dem.

Kan hr. Per Ørum Jørgensen ikke se, at vi, der har den principielle indfaldsvinkel til det, et eller andet sted bør tilstræbe at søge den her kompromisløsning, når det set ud fra barnets perspektiv er bedst som udgangspunkt at have en far og en mor? Mener hr. Per Ørum Jørgensen ikke, at der er grund til at genoverveje sin beslutning?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Man skal altid overveje sine beslutninger ganske nøje. Vi følger i den konservative folketingsgruppe også i den her sag den ret, vi har ifølge grundloven, til at stemme efter overbevisning; det gør vi i alle sager, så det er ikke noget specielt, kan man sige, for den her sammenhæng. Der er så et mindretal, som har den principielle holdning, at det ikke er afgørende, hvor regningen skal sendes hen, og at man principielt er imod de her ting. Så er der selvfølgelig den store del af folketingsgruppen, som støtter det her lovforslag, da man ikke mener, at staten skal understøtte tilbud om kunstig befrugtning til lesbiske.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg er igen helt enig i det principielle udgangspunkt. Når man nu har det udgangspunkt, mener hr. Per Ørum Jørgensen så ikke, at det alt andet lige selvfølgelig er bedre, at staten ikke er forpligtet til at finansiere kunstig befrugtning til enlige og lesbiske? Er det alt andet lige ikke en forbedring af det, som blev vedtaget sidste år?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det mindretal i den konservative folketingsgruppe, som har en principiel tilgang, har jo den tilgang, at det ikke er afgørende i det her spørgsmål, om det sker offentligt eller privat. Det er en grundlæggende modstand mod kunstig befrugtning, der ligger til grund for, at det økonomiske aspekt ikke er afgørende.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er det jo i denne debat en lille smule afgørende, om det er hensynet til barnet eller en politisk-ideologisk opfattelse af, hvilke familiemøn-

stre staten skal understøtte, der er afgørende for, hvilket synspunkt man når frem til at have.

Jeg forstår hr. Per Ørum Jørgensen sådan, at han godt ved, at vi intet ved om, hvorvidt børn har det dårligere, hvis de bor i en familie, hvor der kun er en mor, to mødre eller tre mødre, eller bor i en familie, hvor der, som hr. Per Ørum Jørgensen foretrækker det, er en mand og en kvinde.

Hr. Per Ørum Jørgensen mener, at det sidste er det bedste for barnet, og det, hr. Per Ørum Jørgensen ønsker i den her sag, er at understøtte et familiemønster, som er i overensstemmelse med det, hr. Per Ørum Jørgensen mener. Det er bare det, jeg vil være sikker på, nemlig at Det Konservative Folkeparti benytter den her anledning til at sikre sig, at det familiemønster, som Det Konservative Folkeparti går ind for, bliver fasttømret.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Når vi snakker familiemønstre, har folk selvfølgelig fuld frihed til at etablere sig, som de vil, og det accepterer vi også i Det Konservative Folkeparti. I det her spørgsmål, hvor det gælder lesbisk adgang til kunstig befrugtning, har vi jo bevæget os ud, kan man sige.

Et eksempel kan være, at hvis man placerer to personer af samme køn på en øde ø, er chancen for, at de får børn, jo nok ikke særlig stor. Det tror jeg nok vi er enige om, og det gør jo, at der er forskel. Det er korrekt, at der ikke er megen dokumentation på det her område, og så må man jo tage fat i sine grundlæggende holdninger, finde ud af med sig selv, hvordan man vurderer det her, og så enten støtte eller afvise det. Det er jo en opgave, vi også har som politikere.

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Så er det vel bekræftet, at den eneste grund til, at hr. Per Ørum Jørgensen støtter det her forslag fra Dansk Folkepartis side, er, at han synes, at staten skal understøtte, at en familie er en enhed, der består af en mand og en kvinde, som får børn sammen, og at de mænd og kvinder, der bor sammen og ikke får børn, nok er syge og derfor har ret til at få behandling, hvorimod mennesker, der har valgt ikke at bo sammen med en person af det modsatte køn, ikke er syge og derfor ikke kan få behandling.